

ško univerzitetno knjižnico, ki so sicer specifične narave, vendar lahko pomagajo tudi nam pri podobnih raziskavah ali pri čisto osebnem ugotavljanju, kakšni so naši odnosi do uporabnikov in sodelavcev v ožjem in širšem smislu, oziroma koliko naša knjižnica služi resničnim potrebam obiskovalcev in kaj bi se moralo v tem pogledu v naših knjižnicah še spremeniti.

Angelika Hribar

Library Trands. Urbana Ill., 21 (1972/73).

Prva številka obravnava zvočne zapise različnih oblik, njihov pomen in mesto v knjižnicah. Seznanimo se z zbirkami zvočnih zapisov v ameriških knjižnicah in še posebej v Kongresni knjižnici. Več prispevkov se ukvarja z evidentiranjem, bibliografijo in hrambo tega materiala. Poseben članek razpravlja o stanju in perspektivah ustnih virov za zgodovino. Že leta 1968 je bil pri Kolumbijski univerzi ustanovljen raziskovalni center za ustno zgodovino. V program si je postavil posneti čimveč ustnih virov za zgodovino. To so memoarji pomembnih osebnosti in intervjuji z njimi. Tako registrirajo tudi važnejše dogodke. V obsežni teoretični razpravi se poučimo še o tem, kaj je diskografija, znanstvena, analitična, historična in sistematična.

Vsebinske druge številke so standardi v knjižnicah. Uvodni članek jih definira kot kriterije, po katerih merimo in ocenjujemo biblioteka dela. Nadaljnji prispevki obravnavajo standarde v različnih ti-

pih knjižnic. Dva članka posegata v Kanado in v Veliko Britanijo. V zaključnem sestavku se seznanimo s prizadevanji za mednarodno standardizacijo knjižnic.

Tretja številka razpravlja o biblioteknih uslugah ostarelim. To so ljudje, stari 65 in več let. V letu 1971 jih je bilo v ZDA 25,050.000. Do leta 1985 predvidevajo, da jih bo 28 milijonov. Živijo večinoma v velemestih. Mnogim predstavlja zaradi nizkih dohodkov knjižnica edini vir rekreacije in edino sredstvo za izobraževanje. Saj ima 70 % ostarelih samo osemletno ali celo še nižjo izobrazbo.

Drugi sestavki nas seznanjajo z razvojem biblioteknih služb za ostarele in z njihovimi bralnimi interesi in potrebami. Na konferenci o ostarelih ljudeh, ki je bila leta 1971 v Beli hiši, so razpravljali tudi o biblioteknih uslugah. Sklenili so, da je treba posebej usposobiti bibliotekarje za delo s starejšimi, izdelati posebne programe zanje in jim tudi nuditi možnost, da se sami honorarno zaposlijo pri tem delu.

V 4. številki se poučimo o sistemski analizi v knjižnicah. Ta nova disciplina skuša sintetizirati teorije in postopke znanstvenega upravljanja. Sistemski analitik dela skupaj z upravitelcem. Njegova naloga je, da vrednoti in načrtuje delovne operacije v celoti. Številni sestavki nas informirajo o sedanjem stanju sistemskih analize in o njenih perspektivah v bodočnosti, ko bodo knjižnice vse bolj avtomatizirane.

Ana Matko